

stem, men den danske justitsminister ønskede ikke at udtale sin offentlige støtte til at arbejde for et system, hvor man kan få prøvet ved en domstol, om man nu også er terrorist, eller om man faktisk er uskyldig, og der er sket en fejltagelse.

Jeg har prøvet at spørge, om den retstilstand, der er i Sverige, også er gældende i Danmark. Og nogle har sagt til mig: Jamen vi har jo set, at økonomi- og erhvervsministeren har svaret, at man godt kan få det prøvet ved en dansk domstol.

Problemet er bare, at statsministeren som fungerende udenrigsminister på spørgsmål nr. S 1708 har svaret:

»Nationale domstole har i øvrigt ikke kompetence til at træffe afgørelser med bindende virkning for FN's Sikkerhedsråd.«

Og et andet sted i svaret står der:

»Såfremt en dansk domstol måtte træffe en afgørelse, der er i strid med en folkeretlig forpligtelse, der påhviler Danmark, ville dette indebære et folkeretsbrud.«

I svaret på spørgsmål nr. S 1709 har fungerende udenrigsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, svaret på, hvad man vil gøre, hvis der er danske statsborgere eller folk i Danmark, der kommer ud for at blive sat på FN's terrorliste og få indefrosset deres penge. Og der svarer den fungerende udenrigsminister:

»... vil den danske regering indgå i tæt dialog med såvel FN's Sanktionskomité som den stat, som måtte have begæret vedkommende optaget på FN's liste ...«

Så det er altså de muligheder, man har, hvis man kommer på FN's liste. Man kan håbe på, at den danske regering vil rejse sagen over for FN, og så håbe på, at de på et tidspunkt måske kan få overbevist FN om, at man er uskyldig. Men man har altså ikke selv nogen mulighed for at få prøvet sagen ved en domstol, for hvis en dansk domstol traf en afgørelse om ikke at ville følge en beslutning fra FN's Sikkerhedsråd, kunne det være et brud på folkeretten.

Jeg synes faktisk, at det ville være passende, hvis ordførerne fra de partier, der støtter denne her retstilstand, ville gå herop og forklare, hvorfor man støtter sådan en retstilstand, og hvorfor man ikke benytter lejligheden til at sige: Vi vil fra dansk side gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at få ændret på den retstilstand.

Kl. 12.15

Jeg synes også, det ville være fint, hvis den fungerende minister ville sige offentligt, at vi

støtter Sveriges bestræbelser på at få ændret ved den retstilstand.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen, fg.):

Der er allerede over for udvalget og også over for fru Line Barfod, der også har stillet et § 20-spørgsmål om sagen, meget nøje redegjort for, hvad konsekvenserne er, og hvad regelsættet er for de forskellige lister, der diskuteres, og også de lister, der ikke har noget som helst med det her lovforslag at gøre.

Det, jeg synes er vigtigt at få fremhævet, er, at det her lovforslag og hele diskussionen om transaktioner fra aktuelle konti bygger på FN's Sikkerhedsråds resolution 1373, art. 1, stk. c. Og det er besvaret i Folketingets Erhvervsudvalg på bilag 10 som spørgsmål 5.

Jeg har meget, meget svært ved at se de problemer, som fru Line Barfod forsøger at forfægte, for så vidt angår det her lovforslag.

Det, jeg hører fru Line Barfod sige, er, at det er et problem, såfremt en bankmedarbejder står over for en person, der vil overføre et meget stort beløb til noget, som bankmedarbejderen er usikker på er en lovlig organisation eller er en terrorbevægelse, at bankmedarbejderen kan ringe til SØK, og at SØK via sine egne informationer og andre myndigheder her i landet kan sige, at den person, man vil overføre penge til, er en del af Al-Qaida-netværket eller et eller andet, og derfor skal pengene under ingen omstændigheder overføres.

Det, jeg så hører fru Line Barfod sige, er, at alle disse spørgsmål og det, at man i myndighedsregi forsøger at holde styr på, hvad det er for terrorister, der er rundtomkring i verden, i sig selv skulle udgøre et problem, men det har jeg altså meget svært ved at forstå.

Det kan godt være, jeg har misforstået, hvad det er, fru Line Barfod har sagt. Jeg mener, det er meget vigtigt at få understreget, at jeg faktisk synes, det er en god proces, man har, hvor man ikke pålægger bankmedarbejderen at være den person, der skal tage stilling til, om den ene eller den anden person f.eks. i udlandet kan være en person, der er del af en terrorbevægelse. Bankmedarbejderen har alene, såfremt han mener – og det er jo fuldstændig op til bankmedarbejderens eget skøn – at det er en transaktion, som kunne medvirke til at finansiere terrorisme, den servicemulighed at ringe og få bekræftet eller afkræftet, at det vil være rigtigt, og så sikre, at transaktionen ikke bliver gennemført.